

Arrest

nr. 309 002 van 27 juni 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 februari 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 januari 2024 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 18 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming (hierna: VIB) in België in.

1.2. Uit een onderzoek van verzoekers vingerafdrukken in het Visum Information System bleek dat verzoeker een visum werd verstrekt door Nederland.

1.3. De Belgische overheden richtten een verzoek tot terugname aan de Nederlandse overheden op grond van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

1.4. Op 20 oktober 2023 stemden de Nederlandse overheden in met dit verzoek, dit op grond van artikel 12 (2) van de Dublin III-verordening.

1.5. Verweerder treft op 4 januari 2024 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Dit is de bestreden akte.

1.6. Op 8 maart 2024 werd verzoeker op een gedwongen wijze overgedragen aan de Nederlandse overheden.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 13 juni 2024 werd het volgende opgenomen:

“De verwerende partij heeft meegedeeld dat de verzoekende partij op 8 maart 2024 werd teruggeleid naar Nederland, zijnde de verantwoordelijke Dublinstaat. De verzoekende partij is daarvan op de hoogte maar meldt dat zij opnieuw naar België is teruggekeerd. De voorzitter wijst erop dat aangezien de bestreden beslissing slechts eenmaal kan worden aangewend om de verzoekende partij over te dragen aan de lidstaat waarvan de verantwoordelijkheid voor het beschermingsverzoek werd vastgesteld onder de Dublin III-verordening en deze overdracht inmiddels heeft plaatsgevonden, een gebrek aan belang bij het beroep lijkt te moeten worden vastgesteld. De verzoekende partij repliceert hierop: “U zal erover oordelen.” De verwerende partij bevestigt dat de bestreden beslissing werd uitgevoerd en dat zij een nieuwe overdrachtsprocedure zal dienen op te starten en is het eens met de vaststelling van een gebrek aan belang.”

2.2. Verzoeker werd op 8 maart 2024 overgedragen aan de Nederlandse autoriteiten, die verantwoordelijk zijn voor zijn verzoek om internationale bescherming. Nadien is verzoeker volgens zijn eigen verklaring teruggekeerd naar België. Gelet op het gegeven dat eenzelfde overdrachtsbesluit geen tweemaal kan worden uitgevoerd (cf. HvJ Hasan, 25 januari 2018, C-360/16), zullen de Belgische autoriteiten, zoals de verwerende partij thans ook bevestigt, desgevallend een nieuwe beslissing moeten nemen aangaande een nieuwe overdrachtsprocedure.

2.3. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA